

தப்பறைகளின் தொகுப்புரை

(Cathéchisme Catholique de le crise dans l' Église)

Abbé Matthias Gaudron SSPX

திருச்சபையில் நெருக்கடியா? இல்லை என்று தங்களுடைய சிரசை மண்ணுக்குள் புதைத்து வைக்கும் பலரின் வறட்டு வாசங்களுக்கு பதிலளிக்கும் வகையிலும், குழம்பியுள்ள கத்தோலிக்கர்களுக்கு இக்குழப்பத்தின் காரணத்தை தெளிவாக விளக்கும் வகையிலும் எழுதப்பட்ட நூல்தான்: "திருச்சபையிலுள்ள நெருக்கடியைப் பற்றிய தெளிவுரை. இது கேள்வி - பதில் நடையில் உருவாக்கப்பட்ட காவியம். சுமார் 250 பக்கங்களைக் கொண்ட இந்நூல் 10 பாகங்களாக உள்ளது. இந்நூலின் ஆசிரியர், அர்ச். பத்தாம் பத்திநாதர் சபையின் குரு. இந்நூலின் 3-ம் பாகமான 'இரண்டாம் வத்திக்கான் சங்கம் குறித்தான கேள்வி பகுதியின்' முதல் பாகத்தை இங்கு தமிழில் வழங்குகிறோம்.

1. இரண்டாம் வத்திக்கான் சங்கம் எப்போது நடைபெற்றது?

இரண்டாம் வத்திக்கான் சங்கம் பாப்பரசர் 23-ம் அருளப்பரால், 1962 அக்டோபர் 11 அன்று தொடங்கப்பட்டது. அதற்கு அடுத்த வருடம் 23-ம் அருளப்பர் மரணமடைந்தார். ஆனால் அவருக்குப் பின் வந்த பாப்பரசர், ஆறாம் சின்னப்பர் சங்கத்தைத் தொடர்ந்து நடத்தி, 1965, டிசம்பர் 8 அன்று அதை முடிவுக்குக் கொண்டு வந்தார்.

1.1. இந்தச் சங்கம் இடைவெளி எதுவுமின்றி மூன்று வருடங்களுக்கு மேலாக நீடித்ததா?

இரண்டாம் வத்திக்கான் சங்கம் ஒவ்வான்றும் மூன்று மாதங்களுக்குக் குறைவான நான்கு அமர்வுகளை உள்ளடக்கியது ஆகும். இந்த அமர்வுகளுக்கு இடைப்பட்ட காலத்தில், மேற்றிராணியார்கள் தங்கள் மேற்றிராசனங்களுக்குத் திரும்பி வந்தார்கள். 23-ம் அருளப்பரின் பாப்புத்துவ பதவிக்காலத்தின் போது நடந்த ஒரேயொரு அமர்வாகிய முதலாம் அமர்வு (அக்டோபர் 11 முதல் டிசம்பர் 3, 1962 வரை) எந்த ஆவணத்தையும் அமல்படுத்தவில்லை; அடிப்படையில்,

சங்கத்திற்கான ஆயத்த ஆணையத்தால் தயாரிக்கப்பட்ட ஆவணங்களை அகற்றி விடுவதற்குத்தான் இந்த அமர்வு பயன்படுத்தப்பட்டது.

1.2. மற்ற சங்கங்களுக்கு மத்தியில் இரண்டாம் வத்திக்கான் சங்கம் எந்த இடத்தைக் கொண்டுள்ளது?

இரண்டாம் வத்திக்கான் சங்கம் இருபத்து ஒன்றாவது பொதுச் சங்கமாகும். அதில் பங்கு பெற்றவர்களின் எண்ணிக்கையின் அடிப்படையில் இதுவே அனைத்திலும் பெரிய பொதுச் சங்கமாகும்: இரண்டாயிரம் மேற்றிராணிமார்கள் இதில் பங்குபெற்றார்கள்.

2. இரண்டாம் வத்திக்கான் சங்கம் அதற்கு முந்திய சங்கங்களில் இருந்து எப்படி வேறுபடுகிறது?

இரண்டாம் வத்திக்கான் ஒரு “மேய்ப்புப் பணி சார்ந்த” சங்கம் மட்டுமே. அதற்கு மேற்பட்டது அல்ல என்று பிரகடனம் செய்யப்பட்டது. அது திருச்சபையின் ஜீவியத்திற்கென்று மேய்ப்புப்பணி சார்ந்த வழிமுறைகளைத் தருகிறது. அதன் அதிகாரிகள் வேத சத்தியங்களை வரையறுப்பதைத் தவிர்த்துவிட்டார்கள். ஆகவே ஒரு சங்கத்திற்குரிய தவறாவரத்தை அவர்கள் தவிர்த்துவிட்டார்கள். இதன் காரணமாக, அதன் ஆவணங்கள் தவறாவரம் உடையவையாக இல்லை.

2.1. ஒரு சங்கத்தின் வழக்கமான நோக்கங்கள் யாவை?

பாப்பரசர் ஒன்பதாம் பத்திநாதர் முதலாம் வத்திக்கான் சங்கத்திற்கு அழைப்பு விடுக்கும் தமது மடலில், பொதுச் சங்கங்கள் விசேஷமாக, “திருச்சபைக்கும், நாடுகளுக்கும் எல்லா வகையான பேராபத்துகளும் நேரிட்டுள்ள பெரும் குழப்ப காலங்களின் போது” கூட்டப்பட்டன என்று குறித்துக் காட்டுகிறார். கடந்த கால பொதுச் சங்கங்கள் எல்லாமே தப்பறையை வேறுக்கும் நோக்கத்தோடு (முதல் ஏழு பொதுச் சங்கங்களில் குறிப்பிடத்தக்க முறையில் இதுவே நோக்கமாக இருந்தது.) அல்லது மேலோங்கியுள்ள ஒரு தீமையைச் சரிப்படுத்தும்படி (சிமோனியம், பிரிவினை, குருநிலையினரின் சீர்கேடு போன்றவை) கூட்டப்பட்டன. ஒன்பதாம் பத்திநாதர் ஒரு சங்கத்தின்

முதன்மையான நோக்கங்களைச் சுருக்கிக் கூறுகிறார்: “விசுவாச சத்தியங்களை வரையறுப்பதில் பங்களிக்கக்கூடிய எல்லாவற்றையும் விவேகத்தோடும், ஞானத்தோடும் தீர்மானிப்பது; மறைவான, தந்திரமான, ஆனால் ஆபத்தான முறையில் பரப்பப்படும் தப்பறைகளைக் கண்டனம் செய்வது; கத்தோலிக்க வேதக் கொள்கையை ஆதரித்துப் பாதுகாத்து, தெளிவுபடுத்தி, விளக்கிக் கூறுவது; திருச்சபைச் சார்ந்த ஒழுங்கைப் பாதுகாத்து, மீண்டும் ஸ்தாபிப்பது; மற்றும் கவனமில்லாத மக்களின் பழக்க வழக்கங்களைப் பலப்படுத்துவது (June 29, 1868).

2.2. அப்படியானால், இரண்டாம் வத்திக்கான் சங்கத்திற்கு முன், “மேய்ப்புப் பணி சார்ந்த” சங்கம் ஒன்று ஒருபோதும் இருந்ததில்லையா?

திருச்சபையின் எல்லாச் சங்கங்களுமே மேய்ப்புப் பணி சார்ந்தவையே. ஆனாலும் வேத சத்தியங்களை வரையறுத்து, தப்பறைகளை வெளிப்படுத்தி, கத்தோலிக்க வேதக் கொள்கையைப் பாதுகாப்பதன் மூலமாகவும், ஒழுங்கு சார்ந்தவையும், நல்லொழுக்கம் சார்ந்தவையுமான ஒழுங்கீனங்களுக்கு எதிராகப் போராடுவதன் மூலமாகவுமே அவை மேய்ப்புப் பணி சார்ந்தவையாக இருந்தன. இரண்டாம் வத்திக்கான் சங்கத்தின் தொடக்கமே, விசுவாச சத்தியங்களை வரையறுக்கவும், தப்பறைகளைக் கண்டனம் செய்யவும், கத்தோலிக்க வேத சத்தியத்தைப் பாதுகாப்பான விதத்தில் கையளிக்கவும் கூட மறுத்ததன் மூலம், ஒரு புதிய வழியில் “மேய்ப்புப் பணி சார்ந்ததாக” இருக்க முயற்சி செய்வதாகத்தான் இருந்தது.

2.3. இரண்டாம் வத்திக்கான் சங்கம் விசுவாச சத்தியங்கள் சார்ந்த ஆவணங்களை அமல் படுத்தவில்லையா?

இரண்டாம் வத்திக்கான் சங்கம் பதினாறு ஆவணங்களை அமல்படுத்தியது; இவற்றில் ஒன்பது ஆணைமடல்களும், மூன்று பிரகடனங்களும், நான்கு ஆணைப் பத்திரங்களும் அடங்கும். இவற்றில், இரண்டு ஆவணங்கள், “விசுவாச சத்தியம் சார்ந்த ஆணைப் பத்திரங்கள்” என்று அழைக்கப்படுகின்றன. இவை (திருச்சபையின் மீதான) லூமென் ஜென்ஸியும் (LUMEN GENTIUM) மற்றும் (வெளிப்படுத்துதலின் மீதான) தேயி வெர்பும் (DEI VERBUM) ஆகியவை ஆகும். இதற்கு, இவை விசுவாச சத்தியங்களைப் பிரகடனம் செய்தன என்பதோ, அல்லது அவை தவறா வரமுடையவை என்பதோ பொருள் அல்ல, மாறாக அவை

விசுவாச சத்தியம் சார்ந்த ஒரு காரியத்தை அவை ஆய்வு செய்கின்றன என்பதுதான் அதன் பொருளாகும். 2-ம் வத்திக்கான் சங்கம் தவறாவரத்தோடு எதையும் வரையறுக்க மறுத்து விட்டது; ஆறாம் சின்னப்பர், சங்கம் முடிவடைந்து சில வாரங்களுக்குப் பிறகு, 1966, ஜனவரி 12 அன்று, இதை வெளிப்படையாக அறிவித்தார்: “சங்கத்தின் மேய்ப்புப் பணி சார்ந்த தன்மையை முன்னிட்டு, அது ஓர் அசாதாரணமான முறையில், தவறாவரத்தின் குறிப்பை இயல்பாகக் கொண்டுள்ள விசுவாச சத்தியங்களை அறிக்கையிடுவதைத் தவிர்த்துக் கொண்டது.”

2.4. இரண்டாம் வத்திக்கான் சங்கத்தின் “மேய்ப்புப் பணி சார்ந்த தன்மை,” திருச்சபையை நம் காலத்திற்கு ஏற்றபடி மாற்றியமைத்தல் என்னும் காரியத்தால் குறித்துக் காட்டப்படுகிறதா?

எல்லாச் சங்கங்களுமே திருச்சபையை தங்கள் காலத்திற்கு ஏற்றபடி மாற்றியமைத்துள்ளன. ஆனாலும் தங்கள் காலத்தின் தப்பறைகளைச் சபித்து விலக்குவதன் மூலமாகவும், தங்கள் காலத்திற்குரிய ஒழுங்கு சார்ந்த அல்லது நல்லொழுக்கம் சார்ந்த மாறுதல்களை அங்கீகரிப்பதன் மூலமாகவும், தனது எதிரிகளுக்கு எதிராக திருச்சபையை ஆயுதம் தரிக்கச் செய்வதன் மூலமாகவும் மட்டுமே அவை இதைச் செய்தன. காலத்திற்கேற்ப மாற்றியமைப்பது, திருச்சபையை உலகத்திற்கு ஏற்றபடி மாற்றுவதை அல்ல, மாறாக அதை எதிர்த்து நிற்பதைத்தான் நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது. இது உலகத்தைப் பிரியப்படுத்தும் காரியம் அல்ல, மாறாக, அதை எதிர்த்து நின்று, கடவுளைப் பிரியப்படுத்தும்படி அதன்மீது வெற்றி கொள்வது ஆகும். இதற்கு மாறாக 23-ம் அருளப்படும், ஆறாம் சின்னப்படும் நவீன மனிதனுக்கு உகந்ததாக திருச்சபையை மாற்றியமைக்கத் தேடினார்கள்.

2.5. 23-ம் அருளப்படும், 6-ம் சின்னப்படும் இந்த நோக்கத்தை வார்த்தைகளில் எடுத்துரைத்தார்களா?

1960, பெப்ரவரி 14 அன்று 23-ம் அருளப்பர் இப்படி அறிக்கையிட்டார்: “கடவுளின் திருச்சபையை அதன் நிரந்தர ஜீவியம் மற்றும் சத்தியத்தின் உயிரோட்டத்தோடும், தன்னிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ள தெய்வீகப் பணியோடு முன்னிலும் அதிகமாக ஒத்திருப்பதும், இன்றைய மற்றும் நாளை

தேவைகளுக்குத் தயாராயிருப்பதுமான ஒரு முறையில் தற்போதைய சூழ்நிலைகளுக்கு ஏற்றப்படி மாற்றியமைக்கப்பட்ட அதன் சட்ட அமைப்போடும் உலகத்திற்கு சமர்ப்பிப்பதே சங்கத்தின் முக்கிய நோக்கமாகும்!”

எதிர்கால ஆறாம் சின்னப்பரான கர்தினால் மொந்தினி, 1962 ஏப்ரலில் இப்படி அறிவித்தார்: “அடுத்த சங்கத்தைக் கொண்டு, உலகத்தோடு ஒரு தொடர்புக்குள் பிரவேசிக்கத் திருச்சபை திட்டமிடுகிறது... அது தன் மொழியிலும், நடத்தையிலும் (உலகத்தோடு) நட்புள்ளதாக... இருக்க முயல்கிறது.” சங்கம் நடந்துகொண்டிருந்தபோது, ஆறாம் சின்னப்பர் எக்ளேசியாம் சுவாம் சுற்றுமடலில் இதை உறுதிப்படுத்தினார்: “பொது சமுதாயத்தில் இன்று நிலவுகிற தீமைகளைப் பற்றி ஒரு விசாரணை நடத்துவதோடும், அவற்றை வெளிப்படையாகத் தீர்ப்பிடுவதோடும், அவற்றிற்கு எதிராக ஒரு புனிதப் போரை நடத்துவதோடும் திருச்சபை திருப்தியடைந்து கொள்ளலாம்... ஆனாலும் திருச்சபை உலகத்தோடு ஏற்படுத்திக்கொள்ள வேண்டிய உறவின் வகையானது, அதிகமாக ஓர் உரையாடலின் தன்மையில் இருக்க வேண்டும் என்று நமக்குத் தோன்றுகிறது” (எண் 78).

2.6 அப்படியானால் இரண்டாம் வத்திக்கான் சங்கம் முதலில் இருந்தே (உலகத்தை நோக்கிய) திறப்பையும், உரையாடலையும்தான் நோக்கமாகக் கொண்டிருந்ததா?

உண்மையில், இருபத்து மூன்றாம் அருளப்பரால் ஏற்படுத்தப்பட்ட ஆயத்த ஆணையத்தின் உறுப்பினர்கள், தாங்கள் ஒரு வழக்கமான சங்கத்திற்கு ஏற்பாடு செய்யப் போவதாகத்தான் எண்ணிக் கொண்டிருந்தார்கள். சங்க விவாதங்களுக்கு அடிப்படையாக உதவக் கூடிய முன்வரைவுப் பத்திரங்களைத் தயாரிக்க அவர்கள் மிகப் பெருமளவு உழைத்தார்கள். ஆனால், இதற்கிடையே, (ஜூன் 1960-ல்) 23-ம் அருளப்பராலேயே ஸ்தாபிக்கப்பட்ட மற்றொரு அமைப்பாகிய கிறீஸ்தவர்களின் ஒன்றிப்பிற்கான செயலகம் எதிரிடையான நோக்கங்களோடு வேலை செய்து கொண்டிருந்தது. இறுதியாக, 23-ம் அருளப்பரின் நிஜமான நோக்கம் வெற்றிப்பெற்றது: சங்கத்தின் தொடக்கத்தில், ஏற்கனவே ஆயத்தம் செய்யப்பட்டிருந்த சட்ட முன்வரைவுகள் மிக அதிகமாக “விசுவாசக் கொள்கை சம்பந்தப்பட்டவையாக” இருப்பதாகத் தீர்மானிக்கப்பட்டு, வீசி எறியப்பட்டன.

சங்கமானது கிறீஸ்தவர்களின் ஒன்றிப்பிற்கான செயலகத்தால் ஆயத்தம் செய்யப்பட்ட வழியில் செல்லத் தொடங்கியது.

2.7. ஒன்றிப்பிற்கான செயலகம் சங்கத்தை எப்படித் தயாரித்தது?

கர்தினால் பியாவின் தலைமையின் கீழ் ஒன்றிப்பிற்கான செயலகம் (ஞநஉசநவயசயைவ மூக ஊஹசளைவயைn ருnவைல) கத்தோலிக்கர் அல்லாதாரிடம், திருச்சபையிடமிருந்து அவர்கள் என்ன எதிர்பார்க்கிறார்கள் என்று கேட்பதன் மூலம் சங்கத்தை ஆயத்தம் செய்தது. அவர்கள் ஆர்த்தடாக்ஸ் சபையோடும், புரொட்டஸ்டாண்டினரோடும், யூதர்களோடும், கம்யூனிஸ்ட்களோடும், சாத்தானின் இரகசிய சபையினரோடும் தொடர்புகளை (Freemasons) ஏற்படுத்திக் கொண்டார்கள். அவர்களிடம் குறைவுபடுவதும், ஆனால் அவர்கள் விரும்புவதுமான காரியங்களில் குறிப்பிட்ட சில, நிறைவேற்றப்படும் என்ற உறுதியை அவர்களுக்குத் தரும் அளவுக்குக்கூட செயலகம் சென்றது.

2.8. ஆர்த்தடாக்ஸ் மற்றும் கம்யூனிஸ்ட்கள் கேட்டுக் கொண்ட காரியங்கள் எவை?

ஆர்த்தடாக்ஸ் சபைகளின் அவதானிப்போரை சங்கத்திற்கு வரும்படி செய்வதற்காக, 23-ம் அருளப்பர் சங்கத்தில் கம்யூனிசம் கண்டனம் செய்யப்படாது என்று வாக்களித்தார். கர்தினால் திஸ்ஸெராந்தின் நண்பரும், நம்பிக்கைக்குரியவரும் ஆகிய மொன்சிஞ்னோர் ரோச் இதற்கு சாட்சியாக, “உடன்பாட்டிற்காக உரையாடல் நடத்துவது, சங்கத்தின் போது அது துல்லியமாக நிறைவேற்றப்படுவதை மேற்பார்வை பார்ப்பது ஆகிய இரண்டு காரியங்களுக்கும் கர்தினால் திஸ்ஸெராந்த் முறையான உத்தரவுகளைப் பெற்றுக்கொண்டார். அதனால்தான் யாராவது ஒரு மேற்றிராணியார் கம்யூனிசப் பிரச்சனை பற்றிப் பேச எழுந்தபோதெல்லாம், கர்தினால், சங்கத்தின் மேலதிகாரிகளின் ஆலோசகர் என்ற முறையில் தம் மேஜையினின்று தலையிட்டார்” என்றார்.

2.9. யூதர்களின் கோரிக்கைகள் என்ன?

ட்ரிப்பூன் யூவ் (Tribune Juive) பத்திரிகை எண் 1001-ல் (1987, டிசம்பர் 25-31), லாசேர் லாண்டோ இப்படி விவரித்தார்:

“1962-63 குளிர்காலத்தில் பனிமூட்டமான, கடுங்குளிரான ஒரு மாலை நேரத்தில், சமாதானத்திற்கான ஸ்ட்ராஸ்பர்க் சமூக மையத்தில் நடந்த ஓர் அசாதாரண நிகழ்ச்சியில் நான் கலந்துகொண்டேன். அதன் அடித்தளத்தில் யூதத் தலைவர்கள் பாப்பரசரின் தூதர் ஒருவரை இரகசியமாக வரவேற்றனர். சாபத் ஓய்வின் முடிவில், நாங்கள் சுமார் 12 பேர் வெண்ணிற உடுப்பு அணிந்திருந்த ஒரு சாமிநாதர் சபைக் குருவை வரவேற்றோம். சங்கத்தின் தொடக்கத்தில், கத்தோலிக்கத் திருச்சபையிடமிருந்து நாங்கள் எதிர்பார்ப்பது என்னவென்று எங்களிடம் கேட்கும் அலுவலை, 23-ஆம் அருளப்பரின் பெயரில், கர்தினால் பியாவிடம் இருந்து பெற்றுவந்த தந்தை யுவெஸ் கோங்கார்தான் அவர்...

கிட்டத்தட்ட இருபது நூற்றாண்டுகளாக கிறீஸ்தவ சமூகத்தால் ஒதுக்கி வைக்கப்பட்டிருந்தவர்களும், தங்களைவிடத் தாழ்ந்தவர்களாகவும், எதிரிகளாகவும், கடவுட் கொலைக்காரர்களாகவும் அடிக்கடி நடத்தப்பட்டவர்களும்மாகிய யூதர்கள், தங்கள் முந்தைய சலுகைகளிலும், இயல்பான வாழ்விலும் தாங்கள் மீண்டும் முழுமையாக ஸ்தாபிக்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டார்கள். தாங்கள் சகோதரர்களாகவும், கிறீஸ்தவத் திருச்சபையின் சமமேன்மையுள்ள பங்காளிகளாகவும் கருதப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டார்கள்.

வெண்ணாடை அணிந்தவரும், வேறு எந்த அடையாளமோ, ஆபரணமோ அணியாதவருமாகிய அந்தத் தூதுவர் எங்கள் சொந்த மக்களை மீண்டும் பலப்படுத்துகிற எண்ணற்ற வேண்டுகோள்களைத் தாங்கியவராக உரோமைக்குத் திரும்பிச் சென்றார். கடினமான விவாதங்களுக்குப் பின்... சங்கம் எங்கள் விருப்பங்களுக்கு நீதி செய்தது. நோஸ்த்ரா ஏத்தாந்தே பிரகடனம், எண் 4, யூதர்களைப் பற்றிய திருச்சபையின் கொள்கையில் ஓர் உண்மையான புரட்சியாகும். சுவாமி கோங்காரும், இந்த ஆவணத்தை உருவாக்கிய மூவரும் இதை எனக்கு உறுதிப்படுத்தினார்கள்...

ஒரு சில வருடங்களுக்குள், பிரசங்கங்களும், ஞானோபதேசங்களும் மாற்றமடைந்தன... ஒரு குளிர்ச்சியான குளிர்கால இரவில், (யூத) ஜெப ஆலயத்தின் ஒரு இரகசிய அறையில் சுவாமி கோங்கார் எங்களைச் சந்தித்ததில்

இருந்து, திருச்சபையின் விசுவாசக் கொள்கை உண்மையாகவே ஒரு முழுமையான மாற்றத்திற்கு உள்ளாகியிருந்தது.”

2.10. புரொட்டஸ்டாண்டினர் மற்றும் சாத்தானின் இரகசிய சபையினரின் கோரிக்கைகள் என்ன?

1961 செப்டம்பரில், மிலனில், கர்தினால் பியா இரகசியமாக, சபைகளின் எக்குமெனிக்கல் சங்கத்தின் பொதுச்செயலாளர் ஆகிய போதகர் ஏ. விஸ்ஸெர்ட் ஹஃப்ட் என்பவரைச் சந்தித்தார். (இந்தச் சங்கம் புரொட்டஸ்டாண்ட் துவக்கமும், சாத்தானின் இரகசிய சபையின் மனநிலைகளும் உள்ள ஓர் அமைப்பாகும்.) மத சுதந்திரம் இந்தச் சந்திப்பின் பிரதான விவாதப் பொருள்களில் ஒன்றாக இருந்தது. பிற்பாடு, 1965 ஜூலை 22 அன்று, சங்கத்தின் கடைசி அமர்வுக்கு முந்தின நாள், அதே திருச்சபைகளின் எக்குமெனிக்கல் சங்கம், மத சுதந்திரம் தொடர்பான தன்னுடைய ஏழு அடிப்படையான அவசரக் கோரிக்கைகளை வெளியிட்டது. மனித மாண்பு (Dignitatis Humanae) ஆவணத்தின் மூலம் சங்கத்தால் இந்தக் கோரிக்கைகள் எல்லாமும் நிறைவேற்றப்பட்டன.

2.11. இரண்டாம் வத்திக்கான் சங்கத்தல் கடைப்பிடிக்கப்பட்ட திறந்த நிலையின் அரசியலில் இருந்து என்ன முடிவுகளுக்கு நாம் வரக்கூடும்?

இரண்டாம் வத்திக்கான் சங்கம் மற்ற சங்கங்களைப் போன்ற ஒரு சங்கம் அல்ல என்பது தெளிவாகிறது. அது அமல்படுத்தியவையும், உலகத்தோடு நடத்தப்பட்ட “ஓர் உரையாடலின் கனியுமாகிய” ஆவணங்கள் திருச்சபையின் ஆசிரியம் சார்ந்த ஆவணங்களாக (விசுவாச சத்தியங்களைத் தெளிவாகவும், அதிகாரத்தோடும் போதித்தல்) இல்லாமல், அதிகமாக ராஜதந்திர இயல்புடையவையாக, அல்லது (திருச்சபையின் நல்லதொரு வெளித்தோற்றத்தைப் போற்றி வளர்க்க நியமிக்கப்பட்ட) “பொது உறவுகளின்” தொடர்புகளின் தன்மையை உடையவையாகவும் இருக்கின்றன. இந்த ஆவணங்களில் எதுவும், தன்னிலேயே தவறாவரமுள்ளதாக இல்லை.